

पद चालीसको लुकेको इतिहास — संख्या दुई

संयुक्त राज्य अमेरिका, प्याट्रियट ऐन, र भविष्यवाणीको पूर्तिर्तर्फको मार्ग

Jeff Pippenger

2024-09-19

हामीले अधिल्लो लेखको अन्त्य यस वाक्यसँग गरेका थियौं, जसमा भनिएको थियो, “२००१ मा संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारले ‘पैट्रियट ऐक्ट’ लाई कानूनको रूपमा प्रवर्तित गर्‍यो।”

“आइतबारको पालन लागू गर्ने यस आन्दोलनमा संलग्नहरूमध्ये पनि धेरै जना यस्ता छन्, जो यस कार्यको परिणामस्वरूप के-के हुनेछ भन्ने विषयमा अन्धा बनाइएका छन्। उनीहरूले यो देख्दैन् कि उनीहरू प्रत्यक्ष रूपमा धार्मिक स्वतन्त्रतामाथि प्रहार गरिरहेका छन्। बाइबलको सब्बाथका दाबीहरू र जुन झूटो आधारमाथि आइतबारको संस्थान अडिएको छ, त्यसलाई कहिल्यै नबुझ्नेका धेरै जना छन्। धार्मिक विधानको पक्षमा गरिने कुनै पनि आन्दोलन वास्तवमा पापतन्त्रप्रति गरिएको एक प्रकारको समर्पण हो, जसले यति धेरै युगहरूसम्म विवेकको स्वतन्त्रताविरुद्ध निरन्तर युद्ध गर्दै आएको छ। आइतबारको पालन, तथाकथित ख्रीष्टियन संस्थाको रूपमा, आफ्नो अस्तित्व ‘अधर्मको रहस्य’प्रति ऋणी छ; र यसको कार्यान्वयन भनेको ती सिद्धान्तहरूको वास्तविक मान्यता हुनेछ, जुन रोमनमतको आधारशिलानै हुन्। जब हाम्रो राष्ट्रले आइतबारसम्बन्धी व्यवस्था बनाउनका लागि आफ्नो शासनका सिद्धान्तहरूलाई यसरी त्याग्नेछ, तब प्रोटेस्टेन्टमतले यस कार्यमा पापतन्त्रसँग हातेमालो गर्नेछ; यो भनेको लामो समयदेखि फेरि सक्रिय निरङ्कुशतामा उफ्रेर प्रवेश गर्ने अवसरको आतुर प्रतीक्षामा रहेको अत्याचारलाई जीवन दिनुबाहेक अरु केही हुने छैन।” Testimonies, volume 5, 711.

१८८८ ले २००१ को प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो, र त्यही समयमा ब्लेयर बिल प्रस्तुत गरियो, तर त्यो पारित हुन असफल भएकाले, त्यसले भविष्यवाणीगत रूपमा बोल्न सकेन। यो ६६ ईस्वीको चिन्ह बन्यो—एक यस्तो घेराबन्दी, जुन आरम्भ गरियो र त्यसपछि रहस्यमय रूपमा फिर्ता लिइयो। जब यो बुझिन्छ कि पशुको प्रतिमासम्बन्धी परीक्षाका दुई अवधिहरू छन्, र दोस्रो अवधि संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थासँगै सुरु हुन्छ, जसको प्रतिरूप ३२१ वर्षले प्रस्तुत गर्दछ, र त्यो अवधि विश्वव्यापी आइतबारको व्यवस्था, जसको प्रतिरूप ५३८ ले गर्दछ, पूर्ण रूपमा लागू हुँदा अन्त्य हुन्छ; तब भविष्यवाणीगत रूपमा यसले माग गर्दछ कि पशुको प्रतिमासम्बन्धी पहिलो परीक्षाको अवधिको आरम्भ पनि कुनै न कुनै प्रकारले बोलिएको आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूपसँगै सुरु होस्। १८८८ मा, ब्लेयर बिल राष्ट्रिय आइतबारको व्यवस्था लागू गर्ने एक प्रयास थियो, र १८८८ ले त्यो समयलाई संकेत गर्दछ जब प्रकाश १८ को स्वर्गदूत तल ओर्ल्छ र आफ्नो महिमाद्वारा पृथ्वीलाई उज्यालो बनाउँछ।

पैट्रियट ऐक्ट एक आइतबार-व्यवस्थाको पूर्वरूप हो, जसले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमासम्बन्धी परीक्षाको समयको आरम्भ गराउँछ। जब संयुक्त राज्य अमेरिकाले आइतबार-व्यवस्था लागू गर्छ, तब प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्र, पद एघारको पूर्तिमा त्यसले अजिङ्गरङ्गै बोल्छ। जब त्यसले त्यो व्यवस्था लागू गर्नेछ, तब त्यसले अजिङ्गरङ्गै बोल्नेछ, र त्यो आइतबार-व्यवस्थाले संयुक्त राज्य अमेरिकामा पशुको प्रतिमा पूर्णतः गठन भइसकेको छ भन्ने कुरा चिन्हित गर्छ। त्यस बिन्दुमा संयुक्त राज्य अमेरिकाले आफ्नो अनुग्रह-अवधिको कटोरा भरिसकेको हुन्छ, र राष्ट्रिय धर्मत्यागपछि राष्ट्रिय विनाश आउँछ। त्यस बिन्दुमा, त्रिगुणात्मक एकता स्थापित भएपछि, संयुक्त राज्य अमेरिका बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य रहँदैन।

अल्फा र ओमेगाले सधैं अन्तलाई आरम्भसँगै प्रस्तुत गर्दछ, र संयुक्त राज्य अमेरिकाको आरम्भमा संयुक्त राज्यले भविष्यवाणीगत रूपमा बोलेका तीन अवसरहरू थिए, जसले बाइबलको भविष्यवाणीमा संयुक्त राज्यलाई छैटौँ राज्यको रूपमा चिह्नित गर्ने आरम्भलाई चिन्ह लगाए। सन् १७७६ को स्वतन्त्रताको घोषणा, त्यसपछि सन् १७८९ को संविधान, र त्यसपछि सन् १७९८ का एलियन र सेडिशन ऐक्ट्सले संयुक्त राज्यले भविष्यवाणीगत रूपमा बोलेका पहिलो तीन अवसरहरूलाई पहिचान गराउँछन्। ती तीनै प्रकाशनहरूमध्ये प्रत्येकले संयुक्त राज्यको बोलाइलाई

प्रतिनिधित्व गर्‍यो। ती तीन चरणहरूले सन् १७९८ तर्फ डोच्याए, जुन बाइबलको भविष्यवाणीमा छैटौँ राज्यको रूपमा संयुक्त राज्यको शासनको आरम्भ थियो। संयुक्त राज्यको आरम्भका ती नै तीन वेमार्कहरूले, बाइबलको भविष्यवाणीमा छैटौँ राज्यको रूपमा संयुक्त राज्यको शासनको अन्त्यतर्फ डोच्याउने तीन वेमार्कहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

प्याट्रियट एक्ट संयुक्त राज्य अमेरिकाले छैटौँ राज्यको रूपमा आफ्नो निष्कर्षतर्फ आइपुग्दा बोलेका तीन अवसरहरूमध्ये पहिलो हो। छैटौँ राज्यको अन्त्यलाई पहिचान गराउने तेस्रो बोलाइ भने आइतवार व्यवस्था हो। त्यस इतिहासको मध्यभागमा, २०२२ मा आरम्भ भएका जनवरी ६ का पेलोसी मुद्दाहरू प्रारम्भ गरिए। ती मुद्दाहरू संविधानमा प्रतिष्ठापित अधिकारहरूको प्रत्यक्ष अस्वीकृति थिए, किनकि ती मुद्दाहरू स्वभावतः राजनीतिक थिए, र कानूनी युद्ध केवल तथ्यहरूको गढन्ती मात्र थिएन, तर वास्तवमा त्यो संविधानभित्र पहिचान गरिएको “प्रक्रियात्मक” र “वस्तुगत” व्यवस्थामाथिको प्रत्यक्ष आक्रमण थियो।

२००१ मा भएको पैट्रियट ऐन संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानको पाँचौँ संशोधन र चौधौँ संशोधन दुवैमा पाइने “Due Process Clause” माथिको प्रत्यक्ष आक्रमण थियो। यी व्यवस्थाहरूले कानूनी विधिसम्मत प्रक्रियाविना कसैलाई पनि जीवन, स्वतन्त्रता, वा सम्पत्तिबाट वञ्चित गर्न सकिँदैन भनी व्यवस्था गर्दछन्। त्यो २००१ को कुरा थियो, र २०२२ मा संविधानविरुद्धको आक्रमण “procedural due process” र “substantive due process” दुवैमाथि केन्द्रित थियो। “repudiate” शब्दको अर्थ अस्वीकार गर्नु हो, र सिस्टर ह्वाइटले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाका समयमा संविधानको प्रत्येक सिद्धान्त अस्वीकार गरिनेछ भनेर पहिचान गर्नुहुन्छ।

“परमेश्वरको व्यवस्थाको उल्लङ्घन गर्दै पोपसत्ताको संस्थालाई कार्यान्वयन गर्ने आदेशद्वारा, हाम्रो राष्ट्रले आफूलाई धार्मिकताबाट पूर्णतः विच्छेद गर्नेछ। जब प्रोटेस्टेन्टवादले रोमी शक्तिको हात समान खडल पारि आफ्नो हात पसारनेछ, जब उसले आत्मावादसँग हातेमालो गर्न अतल खाडमाथि हात बढाउनेछ, जब, यस त्रिविध एकताको प्रभावान्तर्गत, हाम्रो देशले प्रोटेस्टेन्ट र गणतान्त्रिक शासनको रूपमा आफ्नो संविधानका प्रत्येक सिद्धान्तलाई अस्वीकार गर्नेछ, र पोपसम्बन्धी असत्यता तथा भ्रमहरूको प्रचारका लागि व्यवस्था गर्नेछ, तब हामी जान्न सक्नेछौँ कि शैतानको आश्चर्यजनक कार्यको समय आइपुगेको छ र अन्त्य नजिक छ।”

“जसरी रोमी सेनाहरूको आगमन यरूशलेमको आसन्न विनाशको चेलाहरूका निम्ति एउटा चिन्ह थियो, त्यसरी नै यो धर्मत्याग पनि हाम्रा निम्ति एउटा चिन्ह हुन सक्छ कि परमेश्वरको सहनशीलताको सीमा पुगिसकेको छ, हाम्रो राष्ट्रको अधर्मको नाप भरिएको छ, र कृपाकी दूतिनी अब कहिल्यै नफर्कने गरी आफ्नो उडान लिन लागेकी छिन्। त्यसपछि परमेश्वरका मानिसहरू ती पीडा र क्लेशका दृश्यहरूमा फालिनेछन्, जसलाई अगमवक्ताहरूले याकूबको सङ्कष्टको समय भनेर वर्णन गरेका छन्। विश्वासी, सताइएका जनहरूको पुकार स्वर्गतर्फ उक्लन्छ। र जसरी हाबिलको रगत भूमिबाट पुकारिएको थियो, त्यसरी नै शहीदहरूको चिहानबाट, समुद्रका समाधिहरूबाट, पर्वतका गुफाहरूबाट, मठका भूमिगत कक्षहरूबाट पनि परमेश्वरतर्फ यसरी पुकारिने स्वरहरू छन्: ‘हे प्रभु, पवित्र र सत्य, तपाईंले पृथ्वीमा बस्नेहरूमाथि हाम्रो रगतको न्याय गरी प्रतिशोध लिनुहुन्न, कति समयसम्म?’”

“प्रभु आफ्नो कार्य गर्दै हुनुहुन्छ। समस्त स्वर्ग उद्देलित छ। सारा पृथ्वीका न्यायकर्ता चाँडै उठ्नुहुनेछ र आफ्नो अपमानित अधिकारको समर्थन गर्नुहुनेछ। छुटकाराको चिह्न तिनै मानिसहरूमाथि राखिनेछ, जो परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्छन्, उहाँको व्यवस्थालाई आदर गर्छन्, र पशु वा त्यसको प्रतिमाको छाप ग्रहण गर्न इन्कार गर्छन्।”

“परमेश्वरले अन्तिम दिनहरूमा के-कस्तो हुन जाँदैछ भनी प्रकट गर्नुभएको छ, ताकि उहाँका जनहरू विरोध र क्रोधको आँधीको सामना गर्न तयार रहून्। आफ्नो अगाडि रहेका घटनाहरूबारे चेतावनी पाएकाहरूले आजुँदै गरेको आँधीको शान्त प्रतीक्षामा बसेर, सङ्कटका दिनमा प्रभुले आफ्ना विश्वासीहरूलाई आश्रय दिनुहुनेछ भनेर आफूलाई सान्त्वना दिँदै बस्नुहुँदैन। हामी आफ्ना प्रभुको प्रतीक्षा गरिरहेका मानिसहरूजस्ता हुनुपर्छ—निष्क्रिय प्रतीक्षामा होइन, तर अटल विश्वाससहित गम्भीर कार्यमा। अहिले हाम्रो मनलाई गौण महत्त्वका कुराहरूमा डुब्न

दिनुपर्ने समय होइन। मानिसहरू सुतिरहेका बेला शैतान सक्रियतापूर्वक यस्ता परिस्थितिहरू मिलाइरहेको छ कि प्रभुका जनहरूले न दया पाऊन् न न्याय। आइतबार आन्दोलन अहिले अन्धकारमै आफ्नो बाटो बनाइरहेको छ। अगुवाहरूले वास्तविक मुद्दालाई लुकाइरहेका छन्, र यस आन्दोलनमा सम्मिलित हुने धेरै जनाले पनि भित्री प्रवाह कतातिर मोडिंदैछ भन्ने स्वयं देखिरहेका छैनन्। यसका दाबीहरू नम्र र बाह्य रूपमा ख्रीष्टियनजस्ता देखिन्छन्, तर जब यसले बोल्नेछ, तब यसले अजिङ्गरको आत्मा प्रकट गर्नेछ। धम्क्याइएको खतरा टार्न हाम्रो सामर्थ्यले भ्याएसम्म सबै गर्नु हाम्रो कर्तव्य हो। हामीले जनतासमक्ष आफूलाई उचित प्रकाशमा प्रस्तुत गरेर पूर्वाग्रहलाई निस्तेज पार्ने प्रयत्न गर्नुपर्छ। हामीले उनीहरूका सामु विवादमा रहेको वास्तविक प्रश्न प्रस्तुत गर्नुपर्छ, यसरी अन्तःकरणको स्वतन्त्रतालाई सीमित गर्ने उपायहरूका विरुद्ध अत्यन्त प्रभावकारी विरोध खडा गर्दै। हामीले पवित्रशास्त्रको खोजी गर्नुपर्छ र हाम्रो विश्वासको कारण दिन सक्ने हुनुपर्छ। अगमवक्ताले भन्नुहुन्छ: 'दुष्टहरूले दुष्टतापूर्वक नै गर्नेछन्; र दुष्टहरूमध्ये कसैले पनि बुझ्नेछैन; तर बुद्धिमानहरूले बुझ्नेछन्।' Testimonies, volume 5, 451, 452."

बहिनी ह्वाइटले आइतबारको व्यवस्थालाई अन्तिम दिनका धेरै मार्गचिह्नहरूसँग समरेखित गर्नुहुन्छ, र त्यसो गर्दा उहाँका वचनहरूले "अन्तिम दिनहरूमा के हुन लागिरहेको छ, ताकि उहाँका जनहरू विरोध र क्रोधको आँधीको सामना गर्न खडा हुन तयार होऊन्" भन्ने कुरा प्रकट गर्दछन्। त्यसकारण, उहाँले यस अनुच्छेदमा समरेखित गर्नुभएका मार्गचिह्नहरूलाई सावधानीपूर्वक परीक्षण गरिनुपर्छ। म यो सुझाव दिइरहेको छु कि सन्दर्भ-बिन्दु भविष्यवाणीको त्यो रेखा हो, जसको केन्द्रबिन्दु संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधान हो, साथै परस्पर सम्बन्धित प्रतीकको रूपमा राष्ट्रको "बोलाइ" पनि।

यसबाट मेरो अभिप्राय यो हो कि १८८८ मा ब्लेयर विधेयक, २००१ मा प्याट्रियट ऐन, र २०२२ देखि डेमोक्रेटाहरू तथा वैश्वीकरणवादी रिपब्लिकनहरूद्वारा सञ्चालन गरिएका राजनीतिक अभियोजनहरू—यी प्रत्येकले संविधानका दुई अत्यावश्यक तत्त्वहरूको प्रत्यक्ष निषेध गरे। १८८८ ले आइतबारको उपासनाको कार्यान्वयनलाई जनाउँछ, र त्यसपछि २००१ मा अङ्ग्रेजी कानूनबाट रोमी कानूनतर्फको परिवर्तनलाई। २०२२ मा "सारभूत" र "प्रक्रियागत" कानूनमाथि आक्रमण गरियो।

मूलभूत कानूनले व्यक्ति तथा संस्थाहरूका अधिकार र दायित्वहरू परिभाषित गर्छ, जबकि प्रक्रियात्मक कानूनले विवादहरूको समाधान गर्ने तथा व्यक्ति र संस्थाहरूका अधिकार र दायित्वहरू कार्यान्वयन गर्ने प्रक्रियाको रूपरेखा प्रस्तुत गर्छ। कानूनले कुन आचरण वैध वा अवैध हो भन्ने निर्धारण गर्छ र त्यसका लागि दण्डहरू पनि निर्धारित गर्छ। मूलभूत कानूनले फौजदारी, दिवानी, तथा करार कानून लगायतका धेरै कानूनी क्षेत्रहरू समेट्छ।

फौजदारी कानून विषयगत कानूनको एक उत्कृष्ट उदाहरण हो। फौजदारी कानूनले कुन-कुन कार्यहरू अपराध मानिन्छन् र ती अपराधहरूका लागि के-कस्ता दण्डहरू तोकिन्छन् भन्ने परिभाषित गर्दछ। तर, दिवानी कानूनले व्यक्ति तथा संस्थाहरूबीच उत्पन्न हुने विवादहरूलाई नियमन गर्दछ, जस्तै करारको उल्लङ्घन, व्यक्तिगत क्षति, वा सम्पत्तिसम्बन्धी विवादहरू।

वस्तुगत कानून सामान्यतया विधान, नियमावली, तथा न्यायिक नजिरमा लेखिएको हुन्छ। विधान भनेको राष्ट्रिय संसद वा राज्य विधायिका जस्ता विधायिक निकायहरूले पारित गरेका कानूनहरू हुन्, र नियमावली भनेको प्रशासनिक निकायहरूले निर्माण गरेका नियम र कार्यविधिहरू हुन्। न्यायिक नजिर भनेको न्यायाधीशहरूले विधान, नियमावली, तथा संविधानको आफ्नो व्याख्याद्वारा निर्माण गर्ने कानून हो।

कार्यविधि सम्बन्धी कानूनले कानूनी प्रक्रियालाई नियमन गर्ने नियमहरूलाई जनाउँछ। यसले कुनै उजुरीको प्रारम्भिक दर्तादेखि अन्तिम निरूपणसम्म मुद्दाहरू कानूनी प्रणालीभित्र कसरी अघि बढ्छन् भन्ने कुरा रूपरेखाबद्ध गर्दछ। कार्यविधि सम्बन्धी कानूनले दिवानी, फौजदारी, तथा प्रशासनिक कार्यविधिसहित विभिन्न कानूनी क्षेत्रहरू समेट्छ। कार्यविधि सम्बन्धी कानूनको उद्देश्य कानूनी प्रक्रिया निष्पक्ष र कार्यकुशल होस् भन्ने सुनिश्चित गर्नु हो। यसले विवादहरूको समाधानका लागि एउटा संरचनात्मक ढाँचा प्रदान गर्दछ र न्यायाधीश, वकिल, तथा मुद्दाका पक्षकारहरू

लगायत कानुनी प्रक्रियामा संलग्न सबैले आफूबाट के अपेक्षा गरिएको छ भन्ने कुरा थाहा पाउने सुनिश्चित गर्दछ।

सारभूत र प्रक्रियागत कानून न्याय सुनिश्चित गर्न परस्पर सहकार्य गर्ने उद्देश्यले बनाइएका हुन्। सारभूत कानूनले व्यक्ति तथा संस्थाहरूका अधिकार र दायित्वहरू परिभाषित गर्दछ, जबकि प्रक्रियागत कानूनले विवाद समाधान गर्ने तथा ती अधिकार र दायित्वहरू कार्यान्वयन गर्ने प्रक्रिया निरूपित गर्दछ। अर्को शब्दमा भन्नुपर्दा, सारभूत कानूनले कानुनी वा गैरकानुनी आचरण तथा गैरकानुनी आचरणका परिणामहरू परिभाषित गर्दछ, जबकि प्रक्रियागत कानूनले ती कानुनी प्रश्नहरू कसरी समाधान गरिन्छन् भन्ने कुरा निरूपित गर्दछ।

सन् 2001 मा, पैट्रियट ऐक्टले हाबियस कर्पसको अधिकार हटायो। “हाबियस कर्पस” एउटा ल्याटिन पद हो, जसको अनुवाद “तिमीले शरीर पाउनेछौ” हुन्छ। यसले त्यस्तो कानुनी सिद्धान्तलाई जनाउँछ जसले व्यक्तिको कैद वैध छ वा छैन भनी अदालतले परीक्षण गर्नुपर्ने व्यवस्था गरेर व्यक्तिलाई अवैध नजरबन्दबाट जोगाउँछ। हाबियस कर्पस धेरै कानुनी व्यवस्थाहरूमा, विशेषतः अङ्ग्रेजी कमन लद्वा प्राभावित व्यवस्थाहरूमा, एक मौलिक अधिकार हो। यसले कुनै व्यक्तिलाई उचित कारणविना हिरासतमा राख्न नसकिने कुरा सुनिश्चित गर्दछ र आफ्नो नजरबन्दको वैधताबारे न्यायाधीशसमक्ष चुनौती दिन उसलाई अनुमति दिन्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानको पाँचौँ संशोधन र चौधौँ संशोधन दुवैमा “Due Process Clause” पाइन्छ। यी व्यवस्थाहरूले कानूनअनुसारको उचित प्रक्रियाबिना कसैलाई पनि जीवन, स्वतन्त्रता, वा सम्पत्तिबाट वञ्चित गर्न नपाइने ठहर गर्छन्। अदालतहरूले उचित प्रक्रिया सम्बन्धी सिद्धान्तका दुई शाखाहरू विकास गरेका छन्: प्रक्रियात्मक उचित प्रक्रिया र तात्त्विक उचित प्रक्रिया। सन् 2001 मा, Patriot Act मार्फत habeas corpus लाई अधिकारको रूपमा हटाइयो, र अङ्ग्रेजी कानूनको स्थानमा रोमी कानून राखियो। अङ्ग्रेजी कानूनले कुनै व्यक्तिलाई दोषी प्रमाणित नभएसम्म निर्दोष मानिने परिभाषित गर्छ, र रोमी कानूनले कुनै व्यक्तिलाई निर्दोष प्रमाणित नभएसम्म दोषी मानिने ठहर गर्छ। सन् 2022 का Pelosi Trials मा, प्रक्रियात्मक तथा तात्त्विक दुवै उचित प्रक्रियालाई कुल्चिइयो। Pelosi Trials मा तात्त्विक कानून र प्रक्रियात्मक कानून दुवैलाई तिनको अभिप्रेत संवैधानिक उद्देश्यको ठीक विपरीत रूपमा लागू गरियो।

वस्तुगत न्यायिक प्रक्रिया र प्रक्रियागत न्यायिक प्रक्रियाबीचको भिन्नता यस तथ्यमा निहित छ कि यी प्रत्येक अवधारणाले संयुक्त राज्य अमेरिकाको संविधानको रूपरेखाभित्र—विशेषतः पाँचौँ र चौधौँ संशोधनका Due Process Clauses अन्तर्गत—कानून र अधिकारका फरक-फरक पक्षहरूको संरक्षण गर्दछ।

सारगत विधिसम्मत प्रक्रिया त्यस्ता मौलिक अधिकारहरू र स्वतन्त्रतासँग सम्बन्धित छ, जसमा सरकारले जुनसुकै प्रक्रिया अपनाए पनि अतिक्रमण गर्न सक्दैन। उचित प्रक्रियाहरू पालना गरिएको भए तापनि यसले केही अधिकारहरूलाई सरकारी हस्तक्षेपबाट संरक्षण गर्दछ। सारगत विधिसम्मत प्रक्रियाले त्यस्ता अधिकारहरू समेट्छ, जो मौलिक मानिन्छन्, जस्तै निजताको अधिकार, विवाह गर्ने अधिकार, र आफ्ना सन्तानको पालनपोषण गर्ने अधिकार। प्रबल राज्यहित विद्यमान नभएसम्म यी अधिकारहरू सरकारी अतिक्रमणबाट संरक्षित रहन्छन्। यसले सरकारको शक्तिमाथि नियन्त्रणकारी संयन्त्रको रूपमा कार्य गर्दछ, जसद्वारा कानून र नियमहरूले मौलिक स्वतन्त्रताहरूको उल्लङ्घन नगरून् भन्ने सुनिश्चित गरिन्छ।

प्रक्रियागत समुचित प्रक्रिया सरकारले कुनै व्यक्तिलाई जीवन, स्वतन्त्रता, वा सम्पत्तिबाट वञ्चित गर्नु अघि अनिवार्य रूपमा पालना गर्नुपर्ने प्रक्रियासँग सम्बन्धित हुन्छ। यसले उचित कानुनी प्रक्रियामार्फत व्यक्तिहरूले निष्पक्ष र पक्षपातरहित व्यवहार प्राप्त गर्ने सुनिश्चित गर्दछ। प्रक्रियागत समुचित प्रक्रियाले कसैलाई उसका अधिकारहरूबाट वञ्चित गर्नु अघि सरकारलाई केही निश्चित चरण वा प्रक्रियाहरू—जस्तै सूचना प्रदान गर्ने, निष्पक्ष सुनुवाइको व्यवस्था गर्ने, र आफ्नो पक्ष प्रस्तुत गर्ने अवसर दिने—पालना गर्नुपर्ने अपेक्षा गर्दछ। यसले कानूनहरू कार्यान्वयन गरिने विधिहरूमा विशेष जोड दिन्छ, ताकि सरकारले न्यायोचित र निष्पक्ष ढङ्गले कार्य गरेको सुनिश्चित होस्।

पेलोसी ट्रायलहरू आरम्भ भएदेखि प्रकट हुँदै आएको कानुनी युद्धनीतिले, तात्त्विक तथा प्रक्रियागत दुवै प्रकारका विधिसम्मत न्यायिक प्रक्रियाको अस्वीकारलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। अमेरिकी नागरिकहरूको मौलिक अधिकारहरू खुल्लमखुल्ला र सफलतापूर्वक अस्वीकृत गरिए। पेलोसी ट्रायलहरू सुरु हुनुभन्दा अघिदेखि नै संयुक्त राज्य अमेरिकाका तथाकथित “अल्फाबेट एजेन्सी”हरूको छद्म-आक्रमणकारी कारबाहीहरू र खुला भ्रष्टाचार निरन्तर रूपमा पर्दाफास हुँदै आएका छन्; तर पेलोसी ट्रायलहरू आरम्भ भएदेखि दुवै दलका वैश्वीकरणवादीहरूले अवलम्बन गरेका कानुनी प्रक्रियाहरूले प्रक्रियागत विधिसम्मत न्यायिक प्रक्रियाको विनाशको स्पष्ट दृष्टान्त प्रस्तुत गर्दछ।

यस लेखको अधिल्लो भागमा हामीले यस्तो पढ्यौं, “धार्मिक विधानको पक्षमा हुने कुनै पनि आन्दोलन वास्तवमा पोपतन्त्रप्रति गरिएको एक प्रकारको रियायत हो, जसले युगौंयुगदेखि विवेकको स्वतन्त्रताविरुद्ध निरन्तर युद्ध गर्दै आएको छ। आइतबारको पालना तथाकथित ख्रीष्टियन संस्थाको रूपमा आफ्नो अस्तित्व ‘अधर्मको रहस्य’ प्रति ऋणी छ; र यसको प्रवर्तन रोमनमतका सिद्धान्तहरूको वास्तविक मान्यता हुनेछ, ती सिद्धान्तहरू जो रोमनमतको एकदमै आधारशिला हुन्। जब हाम्रो राष्ट्रले आइतबारसम्बन्धी कानून लागू गर्ने गरी आफ्नो शासनका सिद्धान्तहरूलाई यसरी त्याग्नेछ, तब यस कार्यमा प्रोटेस्टेन्टवादले पोपतन्त्रसँग हातेमालो गर्नेछ; यो त्यसभन्दा अरू केही हुनेछैन कि लामो समयदेखि पुनः सक्रिय निरंकुशतामा फुत्कन आफ्नो अवसर उत्सुकतापूर्वक पर्खिरहेकै अत्याचारलाई जीवन दिनु हो।”

संयुक्त राज्यको संविधानद्वारा प्रतिनिधित्व गर्न सकिने इतिहासको रेखामा, संयुक्त राज्यको आरम्भ र अन्त्य दुवैमा संविधानको कुनै तत्त्वलाई प्रतिनिधित्व गर्ने तीनवटा विशिष्ट मार्गचिह्नहरू छन्। ती तीनवटै मार्गचिह्नहरू राजनीतिक कार्यहरू हुन्, र त्यसकारण तिनीहरूले संयुक्त राज्यको बोलाइलाई प्रतीकात्मक रूपमा जनाउँछन्। आरम्भतर्फका ती तीन मार्गचिह्नहरूमध्ये तेस्रो, जसले 1798 लाई चिह्नित गर्‍यो, Alien and Sedition Acts थियो; र अन्त्यतर्फका ती मार्गचिह्नहरूमध्ये तेस्रोचाहिँ त्यो समय हो जब संयुक्त राज्यले आइतबारको व्यवस्था लागू गर्छ, र प्रकाशको पुस्तक अध्याय तेह्र, पद एघारको परिपूर्तिमा अजिङ्गरङ्गै बोल्छ।

संयुक्त राज्य अमेरिकाको भविष्यवाणीय इतिहास त्यतिबेला आरम्भ हुन्छ, जब पृथ्वीले प्रतिनिधित्व गरेझैं, त्यसले आफ्नो मुख खोलेर अजिङ्गरको सतावटको बाढीलाई निल्यो।

अनि सर्पले स्त्रीको पछि उसको मुखबाट नदीझैं पानी उछाल्यो, ताकि उसलाई त्यस बाढीले बगाएर लैजाओस्। तर पृथ्वीले स्त्रीलाई सहायता गर्‍यो, र पृथ्वीले आफ्नो मुख खोलेर त्यस बाढीलाई निल्यो, जुन अजिङ्गरले आफ्नो मुखबाट उछालेको थियो। प्रकाश 12:15, 16।

१७७६ मा, पृथ्वीबाट उठ्ने र अन्ततः १७९८ मा बाइबलको भविष्यवाणीको छैटौँ राज्य बन्ने त्यो पशुले युरोपेली राजतन्त्रका अत्याचारीहरू र पापीय चर्चका अत्याचारीहरूका विरुद्ध प्रतिवाद गर्ने संविधानसहित एउटा राष्ट्र स्थापना गरेर परमेश्वरका जनताविरुद्धको सतावटको बाढीलाई निल्यो।

१७७६ को स्वतन्त्रताको घोषणापत्रले २००१ को प्याट्रियट ऐनको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। १७८९ को संविधानले २०२२ मा आरम्भ भएका पेलोसी ट्रायल्सको प्रतिरूप प्रस्तुत गर्‍यो। १७९८ का एलियन र सेडिसन ऐनहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकामा आइतबारको व्यवस्थाको प्रतिरूप प्रस्तुत गरे।

१७७६ मा अमेरिकी देशभक्तहरूद्वारा गरिएको स्वतन्त्रताको घोषणाले २००१ को प्याट्रियट ऐक्टद्वारा स्वतन्त्रताको हासको घोषणालाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। १७८९ को संविधानले २०२२ मा आरम्भ भएका पेलोसी ट्रायल्सलाई प्रतिनिधित्व गर्‍यो। एलियन एण्ड सेडिसन ऐक्ट्सले सन्डे ललाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। संविधानको प्रत्येक सिद्धान्तको अस्वीकारको इतिहासले संविधानको क्रमिक उल्ट्याइलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसको अन्त्य सन्डे लमा हुन्छ।

यी सबै रेखाहरू दानिएल अध्याय ११ को पद ४० को गुप्त इतिहासमा एकआपसमा मिल्छन्। यस लेखमा हामीले Testimonies, volume 5, 451, 452 बाट चार अनुच्छेद उद्धृत गरेका छौं।

हामी अर्को लेखमा ती अनुच्छेदहरूलाई अझ नजिकबाट हेर्नेछौं।